(గత సంచిక తరువాయి)

ప్రపంచం లేనట్టు, ప్రపంచంలో తామే వున్నట్టు మాట్లాడుకుంటున్న వారిని చీకటి నీడలలో ఒదిగి గమనిస్తున్న శరత్ హృదయంలో విచిత్రమైన భావాలు కలగసాగాయి.

ఎదురుగా తన కూతురు తన కొలీగులతో మాట్లాడుతోంది. వారితో కలిసి చదువుతోంది. కాబట్టి వాళ్ళతో మాట్లాడటంలో అసహజం ఏమీ లేదు.

మరి వాళ్ళని చూడగానే ఎందుకని ఆవేశం పొంగుకు వచ్చింది?

తాను, శిల్పతో కూడా మాట్లాడుతున్నాడు. ఇద్దరూ కలిసి హోటల్‌లో కూర్చుని మాట్లాడుకున్నారు.

అది చూసి వేరే వాళ్ళు ఏవేవో అనుకున్నారు. అప్పుడూ కోపం వచ్చింది. వీళ్ళంతా కుళ్ళు బుద్దులు, ఆడా మగా కలిసి మాట్లాడితేనే ఏవేవో వూహించి కథలల్లేస్తారు. వాళ్ళ మనస్సుల్లో వున్న కుళ్ళును తమకు ఆపాదించారు అని ఈసడించాడు.

మరి ఇప్పుడు?

తన కూతురు తన సహాధ్యాయితో మాట్లాడుతోంది.

అంతే! దానికి తాను ఎందుకని రగిలిపోతున్నాడు. ఏవేవో ఊహించుకుని ఎందుకని ఆవేశపడుతున్నాడు?

ఇదే పని తాను చేస్తే ఎవరూ ఏమీ అనుకోకూడదు. అదే తన కూతురు చేస్తే తప్పు ఎలా అవుతుంది?

పలురకాల ఆలోచనలతో ఉక్కిరి బిక్కిరి అవుతున్నాడు శరత్. అతడికి ఏం చేయాలో తెలియటం లేదు.

ఇంతలో స్రవంతి చేతికి వున్న గడియారం చూసింది. ఏదో అంది. అందరూ నవ్వారు.

మోటారు పైనుంచి యువకుడు దిగాడు. వెనక వున్న వాడు బండిని పట్టుకున్నాడు. ఆ మోటారు దిగిన యువకుడు స్రవంతితో ఏదో అన్నాడు.

ఇద్దరూ మిగిలిన ఇద్దరికి 'బై' చెప్పారు.

ఆ అబ్బాయి అమ్మాయి బైక్ ఎక్కారు. వాళ్ళు బండి స్టార్ట్ చేసి వెళ్ళిపోయారు.

స్రవంతి, ఆ ఇంకో అబ్బాయి కలిసి నడవసాగారు ఇంటివైపు.

శరత్ మరింతగా నీడల్లోకి ఒదిగాడు.

స్రవంతి, ఆ అబ్బాయి వెళ్తున్న వాళ్ళకు 'బై' చెప్పి నడవటం ఆరంభించారు, ఏదో మాట్లాడుతూ.

వాళ్ళు శరత్‌ని దాటి వెళ్ళారు. శరత్‌ని గమనించలేదు. ఏదో చర్చలో వున్నారు.

ఇంటి దగ్గరకు వచ్చారు. ఆగారు.

ఆ అబ్బాయి ఏదో అన్నాడు. నవ్వింది స్రవంతి. 'రేపు కలుద్దాం' అంది.

అబ్బాయి కదలలేదు.

'బై' అంది స్రవంతి.

అతడు ఏదో మెల్లిగా అన్నాడు.

అటూ ఇటూ నిర్ణయించుకోలేని దానిలా, గేటుపై చేయివేసి నిలుచుంది స్రవంతి.

ఊపిరి బిగబట్టి వాళ్ళవైపు చూస్తున్నాడు శరత్.

అతడికే అర్థంకాని అనేక భావనలు అతడిలో పరుగులు పెడుతున్నాయి.

ఒకోసారి ఆవేశంగా అనిపిస్తోంది. మరోసారి నిరాశ కలుగుతోంది. ఇంకోసారి ఎందుకో తెలియదు, ఎవరిమీదనో తెలియదు ద్వేషం కలుగుతోంది. ఉద్విగ్నత అలలు అలలుగా కడుపు లోలోతుల్లోంచి చెలరేగుతూ శరీరమంతా విస్తరిస్తోంది.

ఆ అబ్బాయి మళ్ళీ ఏదో అన్నాడు.

నవ్వి అతడివైపు అడుగు వేయబోయి, గేటు తీసి లోపలకు అడుగుపెట్టింది స్రవంతి.

గేటు మూసేసి చెయ్యి వూపి లోపలకు పరిగెత్తింది.

ఆ అబ్బాయి కాసేపు అలాగే నిలబడ్డాడు.

తరువాత నడవటం మొదలు పెట్టాడు.

నీడలలోంచి బయటకు వచ్చాడు శరత్.

అతడికి ఎలాగో అనిపిస్తోంది. తనలో ఏం జరుగుతోందో అర్థం కావటంలేదు. తన భావనల స్వరూపం అతడికి బోధపడటంలేదు.

స్రవంతిని తప్పు పట్టటానికి లేదు. ఆమెని ఏమీ అనటానికి లేదు.

తాము పెరిగిన వాతావరణం వేరు. వీళ్ళు పెరుగుతున్న సమాజం వేరు.

తాము ఎదిగేటప్పుడు అమ్మాయిలవైపు దొంగచూపులు చూసేవారు. ఎవరయినా అమ్మాయి ధైర్యంగా మగపిల్లలతో మాట్లాడితే వింత చూసినట్టు చూసేవారు.

ఆ అమ్మాయి చాలా 'ఫాస్టు' అనుకుని చెవులు కొరుక్కునేవారు.

ఆ కాలంలో అమ్మాయిలతో మాట్లాడేవారు హీరోలు. అబ్బాయిలతో మాట్లాడే అమ్మాయిలు చెడ్డవారు.

అప్పుడు కో- ఎడ్యుకేషన్‌లు అతి తక్కువగా వుండేవి.

ఇప్పుడు పరిస్థితి అలాలేదు.

ఇప్పుడు చిన్నప్పటి నుంచీ అబ్బాయి, అమ్మాయిలు కలసి చదివే అవకాశాలున్నాయి. కలిసి చదువుతారు, కలిసి ఎదుగుతారు.

తమలాగా వారికి స్త్రీ పురుష సంబంధాల పట్ల సంకోచాలు, విజయాలు, వుద్విగ్నతలు లేవు. వారి కది సహజం.

కాబట్టి తన అపోహలు, సంకుచితాల దృష్టితో ఈ తరం వారి భార్యలను స్నేహాలను కలవటం కుదరదు.

కానీ...కానీ... స్త్రీ పురుషుల నడుమ ఆకర్షణ ఏనాడయినా ఒకటే. మన్మథుడిని దగ్ధం చేయగలిగాడు శివుడు. కానీ గెలవలేకపోయాడు.

శివుడికే అలాంటి పరిస్థితి ఎదురయితే సామాన్య మానవుల పరిస్థితి ఏమిటి?

ఎదిగీ ఎదగని వయసులో, స్త్రీ పురుష సంబంధాల పట్ల ప్రచారంలో వున్న ఆకర్షణీయమైన విషయాల ప్రలోభాలను తట్టుకునే విచక్షణ లేని యువతీయువకులు స్వేచ్ఛగా కలిస్తే ఎలా వుంటుంది?

వయసయి, జీవితాన్ని అనుభవించిన తానే శిల్ప కాస్త సన్నిహితంగా రాగానే వూహలు అల్లేశాడు. కలలు కనేశాడు. అలాంటిది, ముక్కుపచ్చలారని, విచక్షణలేని, పరిణతి లేని యువతీయువకులు సన్నిహితంగా, స్వేచ్ఛగా వుండటం వల్ల మానసికంగా ఎన్నో సమస్యలు వస్తాయి.

స్వేచ్ఛకోసం వువ్విళ్ళూరుతున్న సమాజం ఈ దిశగా ఎందుకని ఆలోచించటం లేదు?

ఆలోచిస్తూ ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టాడు శరత్.

లోపలనుంచి మాటలు వినిపిస్తున్నాయి.

'వయసొచ్చిన పిల్లవు, అలా రాత్రిళ్ళు బయట తిరగటం మంచిదికాదు. ఆ చదువేదో ఇంట్లో చదువుకో. లేకపోతే వాళ్ళనే ఇక్కడికి రమ్మను. అయినా ఇపుడు ఇంటర్నెట్ అందుబాటులో వుంది. ఇంట్లో కూర్చుని స్కైప్‌లో కంబైన్ స్టడీ చేయవచ్చుగా' అంటోంది ప్రశాంతి.

స్రవంతి ఏమందో వినబడలేదు.

'రోజులు బాగాలేవమ్మా! మనకేం కాదు, నాకేం కాదు అని విర్రవీగకు. ఎప్పుడు ఏమౌతుందో ఎవరికీ తెలియదు. అయిన తరువాత బాధపడి లాభం లేదు. ముందు జాగ్రత్తలు తీసుకోవటంతో తప్పులేదు' అంది ప్రశాంతి.

తన గదిలోకి వచ్చాడు శరత్.

గదినిండా పుస్తకాలు, సీడీలు కనిపించాయి.

ఎందుకో ఒక్కసారిగా నిరాశగా, అనిపించింది.

ఏమిటీ జీవితం?

తాను తన జీవితమంతా ఈ పుస్తకాల నడుమ, పలురకాల భావాలను ఉద్దీపింపచేసే పాటలు వింటూ గడిపాడు.

బయటి ప్రపంచాన్ని పట్టించుకోలేదు. తనదైన ఓ ప్రత్యేకమైన పథంలో జీవితం గడిపేస్తున్నాడు.

ఆఫీసులో వున్నా, ఎక్కడ వున్నా, ఏం చేస్తున్నా తన ఆలోచనలతో, తనదంటూ సృష్టించుకున్న ఓ గూడులో జీవితం గడిపేస్తున్నాడు. ఎవరేమన్నా పట్టించుకోవటంలేదు. ఎవరెటు పోయినా పట్టిలేదు.

అప్పుడప్పుడూ బయట ప్రపంచాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోతున్నాడు. విస్తుపోతున్నాడు. మనుషులు ఇలా కూడా వుంటారా? అని ఆశ్చర్యపోయి మళ్ళీ తన లోకంలోకి వెళ్ళిపోతున్నాడు.

కానీ తన ప్రమేయం లేకుండా బయట ప్రపంచం తన ప్రత్యేక ప్రపంచపు తలుపులు తడుతోంది. తన ప్రపంచంలో ప్రవేశిస్తోంది.

తన కొడుకు తనదైన ప్రపంచం సృష్టించుకున్నాడు.

తన కూతురు తనదైన ప్రపంచాన్ని సృష్టించుకుంటోంది.

తన భార్యది ఆమెకే ప్రత్యేకమైన ప్రపంచం.

ఎవరికి వాళ్ళు తమ తమ ప్రపంచాలు సృష్టించుకుని తమ తమ గూళ్ళలో నివసిస్తూంటే ఇక అనుబంధాలు, ఆప్యాయతలకు అర్థం ఏమిటి?

మానవ సంబంధాల పరమార్థం ఏమిటి?

కానీ.. తమవి ఎవరికి వారికి ప్రత్యేక ప్రపంచాలున్నా, బయట ప్రపంచం తమ ప్రపంచంలోకి ప్రవేశిస్తోంది. తన ప్రభావం చూపిస్తోంది.

సుమంత్ సినిమాలంటున్నాడు. వాడికి ఆ ప్రపంచంలోని జిలుగు వెలుగులు కనిపిస్తున్నాయి కానీ వాటి క్రింద నీడ కనబడటంలేదు.

స్రవంతి యవ్వనంలోకి అడుగుపెట్టింది. ఆ వయసు ప్రభావం ఎలా వుంటుందో? పైగా ఇప్పుడు యువతులకు రక్షణ లేని పరిస్థితి వుంటోంది. దీన్ని ఎలా తట్టుకుంటుంది? మంచి, చెడు ఎలా గ్రహిస్తుంది?

ఆలోచిస్తూన్న శరత్ దగ్గరకు వచ్చింది ప్రశాంతి.

'అమ్మాయిని వెతుకుతానని వెళ్ళి ఎటు వెళ్ళారు? అమ్మాయి వచ్చేసింది. మీరు తరువాత వచ్చారు?' ప్రశ్నించింది.

'నేను అలా నడుస్తూ వెళ్ళాను. రాత్రిపూట కదా, ప్రశాంతంగా వుంది' అన్నాడు శరత్.

అతడిని పరిశీలనగా చూసి, దగ్గరకు వచ్చి రహస్యం చెప్పినట్టు చెప్పింది ప్రశాంతి. 'మీరు స్రవంతిని ఓ కంట కనిపెట్టాలి. వయసు అలాంటిది. మన జాగ్రత్తలు మనం తీసుకోవాలి.'

'ఎందుకు? ఏమయింది?' మనసులో భావనలు ముఖంపై కనబడకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు.

'ఏమీలేదు. ఇందాక మీరు బయటకు వెళ్ళినప్పుడు, నేనూ బాల్కనీలో నిలబడ్డాను. మన స్రవంతి ఎవరో అబ్బాయితో కనబడింది' చెప్పింది ప్రశాంతి.

'అబ్బాయితో కనబడితే జాగ్రత్త పడాలా?' అన్నాడు శరత్.

అతడివైపు విచిత్రంగా చూసింది. 'లేకపోతే వదిలేస్తారా? ఈ వయసులో వాళ్ళకి మంచి చెడ్డలు తెలియవు. మనం చెప్పాలి. కానీ వయసు ఎలాంటిదంటే మనం ఏం చెప్పినా వాళ్ళు దాన్ని అర్థం చేసుకోరు. మనం అన్నదానికి వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తిస్తారు. కాబట్టి జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాలి' అంది.

'అదేమీ చిన్నపిల్ల కాదుకదా! తన మంచి చెడ్డలు తనకి తెలుస్తాయి' అన్నాడు శరత్ ఆమెని పరిశీలనగా చూస్తూ.

'ఇంత పెద్దవాళ్ళమయ్యాం.. మనకే తెలియదు ఏది మంచి? ఏది చెడు? చిన్నపిల్ల దానికేం తెలుస్తుంది? ఆ వయసులో ఆవేశం తప్ప ఆలోచన వుండదు. పెద్దలుగా మనం తనకు మార్గదర్శకత్వం చేయాలి.'

'మనకే తెలియనప్పుడు మనం ఏం మార్గదర్శకత్వం చేస్తాం? గుడ్డివాడికి గుడ్డివాడు దారి చూపించినట్టు వుంటుంది.'

కోపంగా చూసింది అతడివైపు.

'మనకు తెలిసిన మంచి చెడు పిల్లలకు చెప్తాం. వింటే వాళ్ళ అదృష్టం. లేకపోతే వాళ్ళ ఖర్మ. ఏమీ పట్టనట్టు వుండలేంకదా?'

ఆమెకు కోపం వస్తున్నదన్న సంగతి గ్రహించి శరత్ మౌనంగా వుండిపోయాడు.

'కాలం బాగా లేదండి. అది మనకు తెలుస్తుంది. ప్రపంచాన్ని జయించగలమన్న విశ్వాసంతో, భవిష్యత్తు గురించిన కలలు కళ్ళల్లో నింపుకున్న యువతకు ప్రపంచరీతి తెలియదు. మీకు నేను చెప్పలేదు, మా ఆఫీసులో కుసుమ సంగతి?'

'ఎవరా కుసుమ?

'అదేనండి.. మొన్న జూనియర్ అయినా ప్రమోషన్ వచ్చిందని చెప్పావే?'

'గుర్తులేదు.'

'అది...ప్రమోషన్ కోసం ఆఫీసర్‌కు లొంగిపోయింది. వీళ్ళిద్దరూ టిఫిన్ రూమ్‌లో కలిశారు. అయితే ఈ మధ్య ఆఫీసంతా సర్వైలెన్స్ కెమేరాలు పెట్టారు. ఆ సర్వైలెన్స్ కెమేరాలకు వారి కామకేళి అంతా చిక్కింది. ఇది ఆఫీసంతా పాకింది. అయితే, ఆఫీసర్ కదా ఏదో చేసి అంతా సమసిపోయేట్టు చేశాడు. కానీ ఒక వీడియో ఎలా వచ్చిందో బయటకు వచ్చింది. సోషల్ మీడియాలో పెట్టారు. దాన్ని

తొలగింపచేశాడు. కానీ అప్పటికే అందరూ చూశారు. ఆ అమ్మాయి భర్త విడాకులు అడుగుతున్నాడు. ఆఫీసరు ట్రాన్స్‌ఫర్ అయి వెళ్ళిపోయాడు. ఇప్పుడు అది ఆఫీసులో తల ఎత్తుకుని తిరగలేకపోతోంది. ట్రాన్స్‌ఫర్ కోసం ప్రయత్నిస్తోంది.'

'ఇది నాకెందుకు చెప్తున్నావిప్పుడు?' ఎందుకో నాలిక చేదు ఐన భావన కలుగుతోంది శరత్‌కు.

'ఎందుకంటే కుసుమ కూతురు బాయ్ ఫ్రెండ్‌తో ఎక్కడికో వెళ్ళింది. ఆ బాయ్ ఫ్రెండ్ వీళ్ళిద్దరి వ్యవహారాన్ని సెల్‌ఫోన్‌లో చిత్రీకరించాడు అమ్మాయికి తెలియకుండా దాన్ని వాట్సాప్ లో ఫ్రెండ్స్‌కి పంపాడు. అది చూపించి మిగతా అబ్బాయిలు అమ్మాయిని గోలపెట్టారు. ఆమె ఆత్మహత్యకు ప్రయత్నించింది. అర్థమయిందా, అమ్మాయిలు ఎన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకున్నా, ఎంత జాగ్రత్తగా వున్నా, ప్రపంచం ఎంత భయంకరంగా వుందంటే, ఏమీ చెప్పలేము. కాస్త భయపెట్టండి దాన్ని, జాగ్రత్తలు నేనేం చెప్తాను. వీళ్ళు అబ్బాయిలతో మాట్లాడటం, స్వేచ్ఛగా తిరగటం గొప్ప అనుకుంటారు. కానీ జరగనిది జరిగిన తరువాత చేతులు కాలిన తరువాత ఆకులు పట్టుకుని లాభం లేదు. ఆ తరువాత మీ ఇష్టం' అంది వెళ్ళిపోతూ.

ఆమె వెళ్ళిన వైపు చూస్తూ కూచున్నాడు శరత్.

ఆమె అన్న మాటలలో నిజం అతడికి తెలుసు.

ఆడవారు మానసికంగా శక్తిమంతులు. మగవారి పశుబలం వారి మానసిక శక్తిముందు దిగదుడుపే. కానీ వారి శరీరం మానసిక శక్తితో సహకరించదు. అందుకు సరిపోదు.

అందుకే మగవారు మాయమాటలతో వారిని బలహీనులను చేయగలరు. శారీరక స్పర్శతో వారిని వివశులను చేయగలరు. వారిని తమకు లొంగిపోయేట్టు చేసుకోగలరు. ఎమోషనల్ బ్లాక్ మెయిల్ చేయగలరు.

'అందుకే నువ్వు నన్ను ప్రేమించకపోతే నేను ఛస్తా' అని హీరో అనగానే హీరోయిన్ లొంగిపోతుంది. 'ఫోరా నీ చావు నువ్వు చస్తే ఇంకొకడు. దేశం గొడ్డుపోలేదు' అనలేదు.

అందుకే 'నా మాట వినకపోతే నేను వెళ్ళిపోతాను' అనగానే ప్రేయసి లొంగిపోతుంది.

'నేనంటే ఇష్టంలేదా?' అని ఒంటరిగా కలవని ప్రేయసిని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తే ఒంటరిగా కలుస్తుంది. దెబ్బ తింటుంది.

ఈ బలహీతనత మహిళ స్వభావంలోనే వుంది. ప్రకృతిలోనే వుంది. ఎంతో వయసు వచ్చిన వారు కూడా ఏదో ఓ రూపంలో ఈ బలహీనతకు లొంగిపోతారు.

కొడుకు బాధపడతాడనో, కూతురు మనసు గాయపడుతుందనో, భర్త ఏమనుకుంటాడనో.. కారణం ఏదయినా ఫలితం ఒక్కటే.

పెద్దవారే ఈ లక్షణాన్ని అధిగమించలేనపుడు పిల్లలు ఎలా దాటగలరు?

అంతలో శరత్‌కు ఓ ఆలోచన వచ్చింది.

ఆ అబ్బాయి ఏమి అడిగివుంటాడు?

స్రవంతి సంకోచించి, వెనక్కు వచ్చి వెళ్ళిపోయింది.

వాడు ఏమి అడిగి వుంటాడు?

శరత్‌కు ఎలాగో అనిపించింది.

తన కూతురు.. తన దృష్టిలో చిన్నపిల్లనే. కానీ తాను చిన్నపిల్లవాడు కాదు.

ప్రపంచం దృష్టిలో చిన్న పిల్లవాడు.

తొలిసారిగా తన ప్రమేయం లేకుండా ఎందుకో తెలియకుండా మనసులో ఓ రకమైన భయం భావన మెదిలింది.

క్రూరమృగాలు మనిషి ముసుగువేసుకుని తిరుగాడే ఈ ప్రపంచంలో ఏమైపోతారు తన పిల్లలు?

తాను భద్రంగా పెంచాడు - భద్రంగా జీవిస్తున్నాడు.

కానీ తన సంతానం, ప్రపంచంలోకి దూసుకు వెళ్తున్నారు.

ఎలా తట్టుకుంటారు వారీ భయంకరమైన క్రూరమృగాలున్న ప్రపంచాన్ని.

తలుపు చప్పుడయింది.

తూలుతూ లోపలకు వచ్చాడు సుమంత్.

'మళ్ళీ తాగి వచ్చావా?' కోపంగా అడిగింది ప్రశాంతి.

'కొంచెం.. అమ్మా.. ఇదంతా కామన్. సినిమా నడుస్తోంది. పార్టీ చేసుకున్నాం..'

ఏదేదో మాట్లాడుతున్నాడు సుమంత్.

తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

రివ్వుమని చల్లనిగాలి వీచింది. శరత్ టేబుల్ పై నున్న పుస్తకాల కాగితాలు రెపరెపలాడాయి.

గబగబా వెళ్ళి కిటికీ తలుపులు మూసేశాడు.

బయటి గాలి లోపలకు రాకుండా కిటికీ తలుపులు మూశాడు. కానీ బయట ప్రపంచాన్ని బయటనే ఎలా ఆపగలడు?

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments